

[Palle Simonsen]

ninger, og jeg er overbevist om, at der kan skabes løsninger.

Men hvordan skal der kunne skabes fornuftige løsninger mellem en mindretalsregering med et meget beskedent mandattal bag sig og et forligsparti, med hvem man udveksler synspunkter, som man har gjort det både her i går og i dag? Det er i hvert fald ikke udtryk for et godt klima og et godt samarbejdsmonster, så jeg synes, at inden finansministeren søger ligesom at jorde alt det, der findes uden for socialdemokratiet, skulle man prøve at se på, hvordan man klarede sine egne problemer.

Bertel Haarder (V):

Økonomiministeren svarede mig, at det var helt urimeligt at sige, at regeringen havde udråbt sin egen mistillid til den danske krone for alverden, for, sagde han, alle kan jo se, at der slet ikke er noget problem med kronen, den ligger nu støt og fast i de næste par år – noget i den retning sagde han. Ja men hvad var så grunden til al den hurlumhej? Hvad var grunden til, at regeringen bad om at få lov til at devaluere med en langt større procent? Enten var det, fordi økonomiministeren simpelt hen ikke havde overblik over den danske kronens situation og blev overrasket over, at den stod så godt, eller også – og det er jo sandheden – var regeringen klar over, at den ikke går med tilstanden herhjemme, som bl.a. kan måles i underskuddet på de offentlige finanser, at der måtte gang i erhvervsinvesteringerne, og at vi derfor udefra måtte hente os en anledning til at gøre noget, som under alle omstændigheder burde gøres ved den danske økonomi. Det er jo det, der er sagen, og jeg synes, at økonomiministerens svar aktualiserer mit spørgsmål: hvad skal der nu gøres i stedet?

Jeg forstår godt, at finansministeren søger at finde alle mulige ting i vores indlæg, som han kan polemisere imod, eftersom han overhovedet ikke kan svare på dette centrale spørgsmål, som hele landet sukker efter at få svar på.

Så nævner finansministeren, at venstre og de konservative ikke kan få flertal for deres forslag. Nej, det ved vi da, vi kan ikke få flertal for det hele, men vi har jo før haft en borgerlig regering, som på ret kort tid kunne samle et flertal uden om socialdemokratiet for ganske betydelige besparelser af størrel-

sesordenen 10 mia kr., og der er intet, der tyder på, at vi ikke kunne gøre nøjagtigt det samme igen. Vi kunne på én dag enes om at lave en alternativ regering.

Og når finansministeren driller hr. Palle Simonsen med, at han siger KV, og vi siger VK, ja, så er der også intern uenighed i det konservative folkeparti, for hr. Ninn-Hansen har kaldt sin bog »Syv år for VKR« på trods af at det konservative folkeparti også dengang var større end venstre. Jeg tror ikke, han skal lægge noget i det overhovedet, det er en komplet ligegyldig diskussion.

Jeg skal ikke komme ind på alt det, hr. Ellemann-Jensen har svaret på, men jeg vil godt nævne det afsnit i finansministerens svar – og det må vi gå grundigt igennem, for det var et kort svar – hvori han sagde, at mit eneste bidrag til debatten i går havde været at foreslå merudgifter til Færøerne og til digesikring. Ja, til Færøerne er det 2 mill. kr., for at man kan få reguleret pensionerne til den normale tid, og til digesikringen er det i virkeligheden ikke en øre, for der afsættes nogle penge, som alle og enhver ved skal bruges alligevel. Vi gør blot finansloven ærligere ved at sætte dem ind, og jeg har udtrykkelig sagt, at vi ikke dermed har taget stilling til en ændret byrdefordeling mellem stat og kommune generelt. Det er kun i disse aktuelle kommuner, hvor skatteprocenterne stiger så stærkt, at vi vil have, at staten skal have et større medansvar, og det tør jeg også garantere for bliver enden på det.

Men finansministeren siger altså, at det er det eneste, jeg har at byde på, og derfor bliver jeg nødt til at minde om, hvad jeg nævnte i går. Jeg nævnte hviletidsbestemmelserne, som arbejdsministeren har ansvaret for, og som på sygehusene koster 300 mill. kr. og på døgninstitutionerne 200 mill. kr., og disse ligegyldige sikkerhedskurser, som nu har kostet dette land 200 mill. kr. Er det småpenge? Jeg nævnte det som eksempel på, at vi har en regering, der spilder sin tid med unødvendigheder, og skulle bruge sin tid på at dæmme op for underskuddet og måske også gøre lidt for patienterne på sygehusene i stedet for at bruge al tiden på personalets arbejdstid.

Så nævnte jeg Panuminstituttet, femte etape, til 300 mill. kr. Er det ligegyldigt at påpege, at vi overhovedet ikke har brug for den femte etape under indtryk af den store overproduktion af læger og tandlæger, vi står